

FLORILE

NR. 3

Revista clasei a II-a A
ȘCOALA GENERALĂ NOVACI, 2012

Revista clasei a II-a A, a Școlii Generale Novaci, Gorj
2012

**Tipărită cu avizul Inspectoratului Școlar Județean Gorj,
nr. 4343 din 21 mai 2010**

**ISSN 2247- 5311
ISSN-L 2247- 5311**

Colectivul de redacție:

**Coordonator revistă
Prof. înv. primar Duguleană Ileana**

Redactor șef: Gheorghițoiu Radu, clasa a VI-a A

Secretar de redacție: Buduran Bianca, clasa a VI-a A

Redactori: Ungureanu Iuliana, clasa a VI-a A
Ilea Andrei, clasa a VI-a A

Florilor mele

Frunză verde și-o alună
A trecut iarna haină.
Iarnă grea, iarnă bogată
Cea uimit natura toată,
Cu zăpezi nemăsurate,
Cu vânturi neînfricate,
Cu drumuri necirculate
Și cu gânduri spulberate.

Dar acum soarele iată,
Sus pe boltă se arată.
Natura o încălzește
Și la viață o trezește.

Păsări și întreaga fire
Dau semne de veselie.
Oamenii uitând de ger
Își reiau munca de zor.

Florile din clasa a doua
Mai tot timpul sunt voioase.
Nu te lasă și n-ai timp
Să-ți faci gânduri din nimic.

Cu fețele zâmbitoare,
Cu obraji scăldați de soare,
Mai tot timpul curioși
Și mereu misterioși.

Eu le urez sănătate,
Mult noroc, baftă în toate,
Să fie mereu voioși
Și tot timpul studioși !

Prof.înv.primar Duguleană Ileana

LEGENDA GHIOCELULUI (legendă populară)

A fost odată o rază de soare, era chiar fata cea mai mică și răsfățată a astrului luminos. Și tocmai pentru că era cea mai mică și mai răsfățată, tatăl ei o lăsa să zburde pe unde îi dorea inima. Și iată că, într-o bună zi, raza de soare a hotărât să se plimbe într-o grădină. Acolo era Raiul pe pământ, nu altceva: flori care mai de care mai colorate și mai parfumate se unduiau sub adierea blândă a vânticelului cald de primăvară!

- Ce-ar fi să aleg eu o floare frumoasă pe care să mi-o prind în păr? a spus raza de soare. Și, repezită cum era, s-a năpustit asupra grădinii, a cules o floare și s-a înălțat din nou în văzduh

Toate florile din grădină au privit mirate către cer și au început să murmure:

- Ați văzut-o? Era frumoasă? Avea rochie de aur? Ce floare o fi ales prințesa?

- Cu siguranță că a cules o un trandafir ! a spus un trandafir mare, catifelat și roșu, pe care boabele de rouă străluceau ca diamantele în soare.

- Ba eu cred că a fost una dintre noi ! a murmurat o lalea galbenă, iar suratele ei dădeau din capete încântate.

- Nici vorbă de așa ceva! le-a retezat-o un crin mândru. A fost unul dintre frații mei. Nu vedeți ce frumoși și parfumați suntem?

Până și o violetă mică, dar într-adevăr splendidă, a susținut că raza de soare culesese o violetă, și nu altceva.

Numai într-un colț cineva plângea. Era un ghiocel mic și firav, a cărui codiță fusese ruptă de trena rochiei de aur a prințesei.

Cum raza de soare nu era departe, l-a auzit și i-a părut tare rău. Și a rostogolit pe obraji ei de aur o lacrimă ca o perlă, care a căzut pe codița cea ruptă a ghiocelului, vindecându-l pe dată.

Dar nu a fost numai atât. Prințesa-Rază de soare a venit lângă ghiocel și i-a spus așa:

- Biată florică firavă, îmi pare tare rău că te-am făcut să suferi! Ce dorință vrei să-ți îndeplinesc pentru a-mi repara greșeala?

- Nu vreau nimic, a răspuns ghiocelul, lăsându-și frumosul căpșor în jos.

- Nu vrei frumusețea trandafirului, parfumul crinului, strălucirea lalelei? a insistat raza de soare.

- Bine, a încuviințat ghiocelul. Dacă vrei într-adevăr să-mi faci un dar, dă-mi voie să răsar primul dintre toate florile, de sub zăpada rece, iar parfumul meu abia simțit să-i facă pe oameni să se bucure și să știe că a venit primăvara!

Și chiar așa a fost. Raza de soare l-a sărutat pe ghiocel și vraja a fost făcută. Apoi a dispărut în înaltul cerului, de unde venise.

De atunci, ghiocelul este prima floare care ne zâmbește dintre peticele de zăpadă în fiecare primăvară, și toată lumea știe că vremea cea urâtă este pe sfârșite.

Veselia anotimpurilor

Primăvara

Buduran Cătălina-Andreea

Era o zi frumoasă de primăvară. Pe cer se vedeau stoluri de rândunele. Eu am ieșit să admir natura.

Baba Iarna a plecat de la noi lăsând loc primăverii, cea mai tânără fiică a bătrânului an.

Aceasta a adus cu ea un alai de flori, ploi calde și vânturi line.

Natura a îmbrăcat haină nouă. Cerul este limpede ca cristalul. Soarele se aseamănă cu o minge de foc strălucitoare. Susurul ușor al izvoarelor se aude ca un suspin. Câmpia este acoperită cu un covor de flori care răspândesc în aer un parfum suav. Pomii au înmugurit. Ei dau drumul frunzelor care apar ca niște săgeți verzi. Mieii zglobii zburdă pe câmpie, albinele zumzăie în voie și rândunelele săgetează prin văzduh.

Un ghiocel și-a desprins din gluga lui cea verde, capul ca un clopoțel de argint aplecat către pământul de catifea. Ghiocelul este primul vestitor al primăverii, este floarea pe care i-o dăruiesc mamei de Ziua Femeii. O adiere a venit ușor mișcând gingașul clopoțel.

Copiii se joacă pe covorul verde și își fac coronițe din florile înmiresmate.

Peste tot este armonie și veselie. Primăvara este anotimpul care dă viață naturii.

Ce zi minunată am petrecut în natură !

Primul ghiocel

Giurca Andrada-Ana-Maria

E început de martie. E încă frig, dar razele soarelui își fac loc printre norii de cenușă. Codrii sunt pustii, lipsiți de frunze și de cântatul păsărelor. În aer plutește o boare caldă. Iazurile se smulg din dunga gheții șipotind ca niște fluieri de argint fără colindători.

Iată că dincolo de mal, sub o pată de zăpadă, se zăresc firișoare subțiri de iarbă. Trezirea la viață a naturii, mângâierea razelor de soare, au făcut să răsară și să se înalțe o suavă floricea, vestitotul primăverii, ghiocelul. Și-a desprins capul din gluga lui verde, înălțându-și trupul firav și mlădios spre lumina soarelui. Din albastrul cerului au început să danseze în adierea vântului doi fluturi albi. Cei doi prieteni au început să vorbească, să-și spună unul altuia povestea. Fulgul era supărat pentru că razele soarelui îl încălzeau, pentru că mama lui, iarna, l-a părăsit, pentru că era singur și neajutorat. A fost ultimul său dans. O adiere ușoară de vânt a mișcat clopoțelul de argint și câteva picături de cristal au alunecat ușor și s-au strecurat la rădăcină.

A fost noapte, iar dimineața când soarele proaspăt de primăvară și-a revărsat razele blânde și fragile, firavul ghiocel devenise un voinic în haină albă. Apa cristalină a fulgului de nea l-a hrănit peste noapte, i-a dat culoare și putere.

MĂRȚIȘORUL

Piluță David -Gabriel

Luna martie debutează cu sărbătoarea mărțișorului sau a mărțușului. S-au descoperit mărțișoare care

datează încă de pe vremea dacilor sub forma unor pietricele colorate înșirate pe o ață. Ele reprezentau reînnoirea naturii în anotimpul primăvara.

Cele două fire răsucite, colorate în alb și roșu, sau în alb și negru, reprezintă unitatea contrariilor: vară-iarnă, căldură-frig, fertilitate-sterilitate, lumină-întuneric. Firul cel alb reprezintă apa, norii, zăpada, iar cel roșu reprezintă soarele, puterea focului. De acest fir era legat un ban, dar și fire de iarbă, muguri sau flori și era purtat în partea stângă, în dreptul inimii. În zonele românești străvechi, mamele prindeau copiilor mărțișorul la gât, la mână sau la picior, obiceiul păstrându-se și astăzi în unele sate.

Cu timpul, banul a fost înlocuit cu mici obiecte din aur sau argint de diferite forme, amulete menite să poarte noroc (coșarul și trifoilul).

Mărțișorul, simbol al primăverii, se poartă toată luna martie, apoi este legat de un pom sau agățat în coarnele animalelor pentru a alunga spiritele rele.

Primăvară

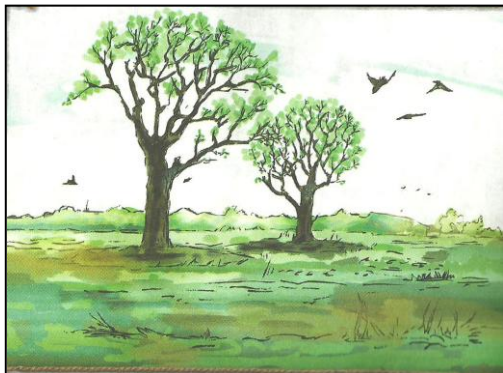
Giurca Andrada-Ana-Maria

Spre sfârșitul iernii grele,
De sub pătura de nea
Se ivesc mici floricele
Ce vestesc cu bucurie
Că dorita primăvară
A venit la noi în țară
Cu căldură și cu soare
Pentru fiecare floare.

Izbânda primăverii

Giurca Andrada-Ana-Maria

Martie a venit în țară,
Iar zăpada se topește.
Prin grădini, livezi acum
Iarba verde se ivește.
Iar micuțul ghiocel, vesel ca un clopoțel,
Cu cap alb și frumușel
Și el se ivește.
Iar mulțimea de copii,
Bucuroși, veseli, zglobii
Poartă-n piepturi măștișoare
Cu flori și cu inimioare.

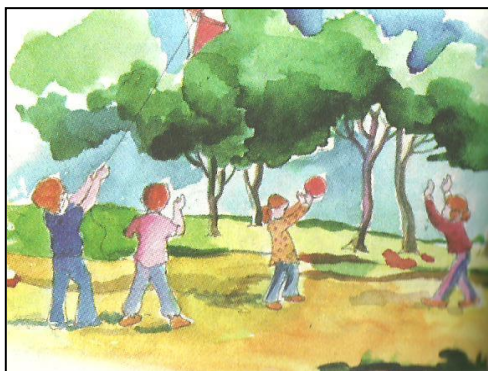
Vine primăvara

Smărăndoiu Albert

Iarna s-a zbatut din rășputeri să nu plece de la noi, dar se pare că apariția firavului ghiocel a reușit să o alunge. A sosit mult așteptata primăvară, anotimpul renașterii. Pe cer se zăresc primele stoluri de păsări călătore, care mai târziu vor lucra de zor la cuiburile unde-și vor crește puișorii. Razele soarelui au devenit mai strălucitoare chiar dacă din când în când mai pălesc la apariția unor nori.

Pe o rămurică se așază doi porumbei veseli de razele soarelui. Florile sunt viu colorate, pomii înfloresc, iarba crește neîncetat.

Primăvara este un anotimp frumos, iar noi o primim cu bucurie.

Vacanța de vară

Tomescu Ana-Maria

Anotimpul vara aduce cu el vacanța mult așteptată. Lăsând la o parte nostalgia, deja îmi fac planuri împreună cu sora mea pentru vacanța pe care o vom petrece împreună cu părinții, la stațiunea Băile Felix. Am pornit în călătorie cu trenul, am ajuns în municipiul Oradea, mergând cu tramvaiul prin tot orașul. A fost o bucurie imensă pentru mine, deoarece am văzut multe magazine, unele cu jucării, pe care le-am vizitat. Am ajuns în stațiune, am fost uimită de bazinele cu apă termală, toată ziua aș fi stat acolo. A fost o experiență unică pentru mine, la început mi-a fost frică de apă, dar treptat m-am obișnuit. Zilele au trecut foarte repede, iar cu regret în suflet a trebuit să-mi iau la revedere de la zilele minunate pe care le-am petrecut împreună cu părinții mei.

A fost o vacanță de vis !

Un munte frumos

Piluță David-Gabriel

Este vară. Soarele încălzea cu razele-i puternice pământul dezmoțit în primăvara târzie care abia se terminase.

Se apropia vacanța. Eram nerăbdător că se apropia un lucru frumos ce avea să se întâmple în acea vacanță: plecarea la munte. Era o surpriză minunată pregătită de părinții mei. Aveam să revăd cu

plăcere locurile minunate pe care le văzusem și anul trecut. Atunci am văzut ce locuri minunate avem.

Drumul care urcă anevoios prin munte seamănă cu un râu cristalin, cu un șarpe uriaș care se unduiește viclean în inima muntelui.

Odată ajuns pe piscurile înalte, unde trăiește capra neagră cea singuratică și vulturul bătrân, te aștepți să atingi penele îngerilor transformate în norii ce plutesc pe cerul senin.

Intri într-o țară de povești: un grup de nori seamănă cu Albă-ca- Zăpada înconjurată de cei șapte pitici, mai departe este Cenușăreasa în trăsura ei de dobleac trasă de șoricea. Și alte personaje de basm apar pe cer după fiecare adiere de vânt schimbând povestea în care te afli.

Nu e nevoie să pleci în țări străine ca să vezi locuri frumoase atâta timp cât pe meleagurile noastre mai trăiesc încă personaje de poveste, atâta timp cât avem o țară minunată.

Va fi o vacanță de vis !

La mare

Fumărel Nicolae

Este vară. Eu împreună cu familia mea suntem la mare. Suntem cazați la un hotel de șapte stele. Acolo este foarte frumos.

După puțin timp ne-am dus pe plajă. Acolo sunt foarte mulți oameni: bărbați, femei și copii.

Eu m-am dus să înot, iar părinții mei au stat pe plajă. Am înotat ca o jumătate de oră și apoi m-am dus pe plajă. După un timp m-am dus iar să înot. Când am ajuns în apă l-am văzut pe Marius. Eu l-am întrebat:

-Ce faci, Marius?

-Bine. Am venit și eu la mare.

-Dar tu ce faci?

-Tot ca tine .

-Vii să înotăm ?

-Desigur, Marius.

Ce zi frumoasă !

Vara

Mătrăgună Andrei-Marius

Este anotimpul vara. Aștept cu nerăbdare răsăritul soarelui. El își face ușor, ușor simțită apariția. Le început lumina este mai timidă, iar după momente de așteptare lumina aurie apare pe cer. Razele lui ne încălzesc de la primele ore, iar mai târziu sunt foarte

arzătoare. Gâzele lenevesc pe frunzele copacilor arse de soare, iar fluturii zboară deasupra lor atrăgându-le atenția. Firele de iarbă prăjite de razele solare așteptau câte o picătură de rouă care să le aline durerea. Cerul este senin și câte un nor apare din când în când. Stoluri de păsărele se zăresc pe cer sub forma literei V.

Spre seară, soarele este slăbit de putere și se retrage spre apus.

Vara este anotimpul meu preferat și îl aștept în fiecare an cu multă nerăbdare.

Toamna cea bogată

Sîiu Florin-Ionuț

Vacanța de vară a trecut de mult. Este o amintire la care ne gândim cu mult drag.

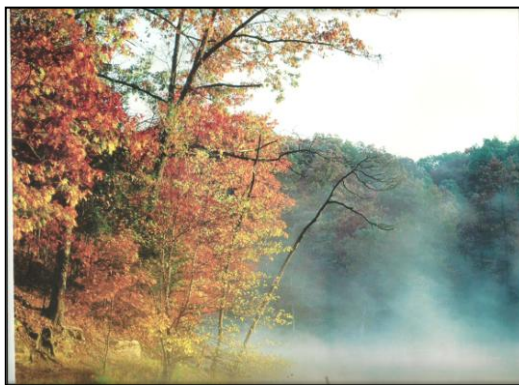
Deși suntem în plină toamnă, soarele încă ne mai învăluie plăcut cu căldura sa. Zilele mohorâte și ploioase sunt încă departe.

Peste tot în jur este multă agitație.

Glasurile vesele ale oamenilor se aud pretutindeni: pe dealuri, prin grădini, prin livezi, prin vii. Lumea este fericită și mulțumită. După multă muncă, în sfârșit acum se adună roadele. Struguri aromați și zemoși, mere aurii, prune, pere, nuci, gutui, porumb, vinete, ardei, roșii, toate acestea umplu hambarele și cămările.

Este vremea în care gospodinele trebăluiesc de dimineața până seara. Acum fac gemurile, dulcețurile, compoturile, murăturile, zacusca. Aranjează apoi borcanele frumos pe rafturile curate, pregătite să adăpostească aceste bunătăți pentru iarna care va veni.

De aceea se spune că toamna este cel mai bogat anotimp, anotimpul belșugului.

A venit iarna

Gioancă Elena-Andra

A venit, în sfârșit, zâna cea sclipitoare, geroasă, prea frumoasa Iarnă !

Natura a căpătat un aer de poveste. Pe geamurile de la ferestre s-au format flori de gheață. Pomii s-au îmbrăcat într-un strai bogat de nea. Sub liniștea serii satele adormite parcă se pierd în vise.

Pe lângă minunatul peisaj care împodobește pământul, ea ne aduce și multe alte bucurii: mai întâi îl aduce pe Moș Nicolae, care ne lasă multe dulciuri în ghetuțe, apoi cu drag întâmpinăm Nașterea Domnului cu colinde și obiceiuri vechi, pe Moș Crăciun care ne lasă sub bradul împodobit multe daruri.

Iarna este frumoasă pentru că este încărcată de emoție, surprize și de sărbătoare, iar noi, copiii, ne bucurăm din plin de toate aceste minunății ale iernii.

Derdelușul este plin de săniuțe care lunecă în sus și în jos și răsună de glasuri vesele și hazlii.

Zâna albă, Iarna, se plimbă în sania ei de argint trasă de reni și zâmbește atunci când vede jocul copiilor.

O iarnă plină de zăpadă

Udrescu Maria-Andreea

A nins în iarna aceasta cât în ultimele ierni la un loc. Anotimpul zăpezii a ținut să ne reamintească că iernile de poveste, pe care le credeam de mult apuse, există. Câteva zile a nins, aproape fără întrerupere, puhoie de fulgi de nea mari și pufoși. Aceștia au invadat cerul mai deși decât stropii unei ploii de toamnă și mai frumoși ca niște fluturași.

Asemeni unei armate, fulgii s-au așezat pe solul înghețat, cucerindu-l bucată cu bucată. În scurt timp, pământul a cedat, iar zăpada s-a autoproclamat învingătoare.

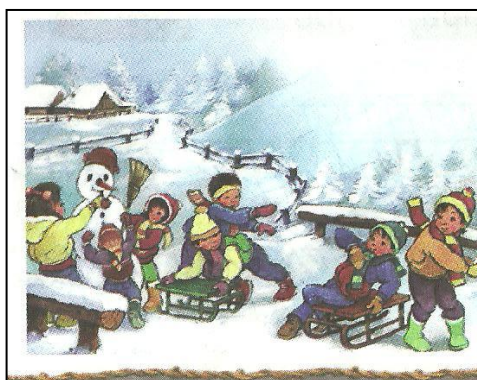
Iarna nu s-a oprit nici măcar atunci când, zăpada a acoperit ultimile forme ale peisajului. Efectele ninsorii nu s-au lăsat prea mult așteptate. Sub greutatea stratului de zăpadă, copacii și acoperișurile caselor gemeau și trosneau din toate încheieturile.

Drumurile au devenit în scurt timp impracticabile, iar nămeții înalți au paralizat orice formă de circulație.

Niciun picior de om nu a îndrăznit să deranjeze pustiul de alb aranjat cu migală de anotimpul zăpezii. Doar fumul gros ce ieșea din hornurile caselor sugera că locurile acestea sunt locuite de oameni.

Până acum, zăpada era un motiv de bucurie pentru mulți dintre noi, însă anul acesta, ninsorile masive ne-au făcut să vedem omătul ca pe un fenomen tragic. Zeci de localități au fost izolate din cauza nămeților și mulți oameni și-au găsit sfârșitul fie sub greutatea zăpezii, fie din cauza gerului năprasnic.

Cantitatea de zăpadă căzută ne-a arătat cât suntem de neputincioși în fața naturii și a confirmat faptul că iarna înseamnă zăpadă.

La săniuș

Vărzaru Ionuț-Lucian

Într-o sâmbătă, tata ne-a dus pe mine și pe sora mea la bunici. Când am ajuns, se făcuse seară. Tot satul era îmbrăcat într-o haină albă și pufoasă.

Dimineața ne-am trezit și curioși, am "aruncat" ochii pe fereastră să vedem peisajul Doamnei Iarnă.

Bunicul făcea cărări în curte, iar Leone, câțelul nostru, sărea bucuros prin zăpadă.

Am luat micul dejun, ne-am pregătit și am plecat la săniuș, anunțându-ne toți prietenii de la mic la mare.

În drum spre derdeluș, am văzut cum fumuri albe se ridicau în văzduhul plumburiu. La orele amiezii, noi alunecam cu săniile pe coastă, iar glasurile noastre vesele tulburau liniștea din jur.

De sus, priveliștea era minunată ! Dumurile păreau niște oglinzi poleite de soarele strălucitor.

La-ndemnul unui copil, a început bătaia cu bulgări. Eram atât de fericiți! În jurul nostru zăpada cristalină părea un lan de diamante.

Pe înserate, când în sfârșit ne-a cuprins frigul și foamea ne dădea târcoale, am pornit-o spre casele noastre după o zi de neuitat. Ne-am despărțit de prietenii noștri, cu gândul că ne vom întoarce la bunici și săptămâna viitoare.

Omul nostru din ogradă

Ilea Adrian-Mario

A venit mult așteptata iarnă. Ninge mult, iar noi, copiii, ne bucurăm de sosirea ei.

Într-o zi, când ninsoarea a stat și stratul de zăpadă era tocmai bun pentru derdeluș și făcut oameni de zăpadă, eu împreună cu fratele meu am ieșit în ogradă să facem un om de zăpadă. Am făcut trei bulgări mari de zăpadă pe care i-am pus unul peste altul și așa am obținut corpul omului. Fratele meu i-a pus pe cap o găleată, iar eu i-am pus o mătură și trei cărbuni ca nasturi ai hainei. Nasul a fost un morcov, iar ochii doi cărbuni. După ce am terminat de făcut omul de zăpadă am chemat-o pe mami să-și spună părerea. A fost plăcut surprisă de omul nostru și ca să nu-l uităm ne-a făcut o fotografie cu el. Omul nostru de zăpadă a păzit ograda până de curând când a venit primăvara și s-a preschimbat în apă.

La iarnă vom construi un om de zăpadă și mai mare !

O seară minunată

Zorlescu Cătălin-Mihai

Este iarnă. Afară ninge liniștit. Cu toții așteptăm sosirea sărbătorilor de iarnă.

Seara în care împodobești bradul e ca o poveste. În casă e cald și miroase a cetină. În cutii, globulețele colorate scilipesc foarte frumos. Le pui în brad cu mare plăcere, iar în vârf pui steaua cea roșie și strălucitoare.

Când te duci la culcare, lași instalația să meargă și, o vreme privești umbrele colorate care apar pe pereți atunci când se aprind sau se sting becuțele. Adormi cu greu deși nu ai vrea să dormi deloc pentru a-l surprinde pe Moș Crăciun atunci când vine să pună cadourile sub brad.

În dimineața de Crăciun te trezești cu noaptea în cap și fugi la brad să vezi dacă a venit Moșul. Bineînțeles Moșul nu te-a uitat pentru că ai fost copil cuminte și ascultător și de aceea ți-a lăsat ceva sub brad. Desfăci nerăbdător cadourile, iar deodată îți pui întrebarea :”Oare la anul ce voi primi de Crăciun?”

Îmi place copilăria și iubesc anotimpul iarna!

Bucurii nenumărate

Coconețu Teodora

Este iarnă. Totul e acoperit de zăpadă. Copiii au fiecare jocul lor: unii se dau cu sania, alții se dau cu schiurile, iar alții construiesc oameni de zăpadă.

Nimeni nu e trist. Toți sunt foarte fericiți, mai ales copiii.

Soarele cu razele lui mângâie omătul. Nimeni nu vrea ca zăpada să se topească. Iarna, nopțile sunt mai lungi și dormim mai mult. Bucuria copiilor e că își pot alege orice joc dintre jocurile iernii.

Eu împreună cu sora mea, Oana, și bineînțeles cu nelipsitul Grivei, am hotărât să înălțăm un om de zăpadă.

Munca cea grea am făcut-o eu pentru că sunt mai mare, iar

sora mea și cu Grivei mi-au ținut companie. După ce i-am făcut corpul, am trimis-o pe Oana la mami să ne dea o pălărie veche de-a bunicului s-o punem pe cap omului. I-am pus și un fular și după ce am terminat totul am fost foarte mulțumite de opera noastră.

Ce frumoasă este iarna!

În vacanța de iarnă

Onea Radu-Gabriel

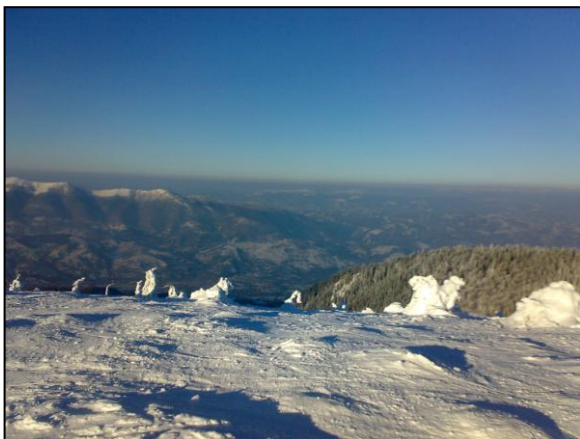
A sosit și cea de-a patra fiică a bătrânului an. Este mai blândă ca de obicei, dar tot pictează flori de gheață pe ferestre.

Cu câteva zile în urmă am luat vacanță. În această vacanță voi merge împreună cu părinții și fratele meu la bunici. Am ajuns în casa bunicii, unde mirosul de pâine caldă și cozonaci ne îmbată. Bunica a împodobit un brad frumos pentru noi.

În ajunul Crăciunului am mers cu copiii la colindat și am primit nuci, mere și colaci. Seara, Moș Crăciun ne-a găsit în fața bradului și pentru că am fost cuminți, Moșul ne-a adus o mulțime de cadouri. A urmat Anul Nou, iar noi am fost cu sorcova și am urat sănătate și fericire. Apoi a urmat Boboteaza și Sf. Ion, iar noi am fost cu toții la biserică, de unde am luat agheasmă și anafură, precum și sfaturile părintelui care ne sunt de mare folos.

În curând se va sfârși vacanța și va începe semestrul al II-lea.

Bucuriile iernii

Vlăduț Andreea-Elena

A sosit iarna. Steluțe argintii de zăpadă cad din cer. Pământul s-a acoperit cu o mantie albă de zăpadă.

Noi, copiii, am hotărât să ne dăm cu săniuțele pe pârtie. Săniuțele noastre se auzeau scârțâind prin omătul alb ca laptele.

Noi eram foarte bucuroși, cu obraji roșii ca para focului. Ne-am jucat toți până târziu și ne amintim cu drag de aventura aceasta.

Alți copii au făcut oameni de zăpadă.

Ce frumoasă este iarna!

O iarnă de neuitat

Stănescu Alexandra

Este vară și este foarte frumos. Natura este îmbrăcată cu un covor verde imprimat cu mii de culori care mai de care mai frumoase. Ciripitul păsărelelor, zumzetul albinelor, gălăgia aceea o iubesc.

Dar nu pot, și nu cred că voi putea uita vreodată iarna trecută. O iarnă târzie îmi aduce aminte de sărbătorile de iarnă, colindul și toate celelalte sărbători de iarnă care trecuseră și zăpada nu mai venise, îmi doream atât de mult să ningă.

Îmi doream să ningă, să mă joc cu fratele meu, cu verișoarele mele și cu prietenii mei, cu zăpadă. Dar Moșul deși a întârziat să-mi aducă zăpadă de Crăciun, totuși mi-a citit scrisoarea și a venit cu cadouri.

Iarna a venit, însă cu zăpadă din belșug, nu se mai auzea ciripitul păsărelelor și al altor vietăți. Toate acestea au fost înlocuite cu o liniște deplină și cu un ger de crăpau pietrele și cu o zăpadă până la brâu.

Era o iarnă de neuitat, m-am jucat în fiecare zi câte puțin ca să nu mă îmbolnăvesc, am fost și cu sania, cu sacul. Am făcut un om mare de zăpadă, dar am stat și la desene.

Îmi era dor de ciripitul păsărelelor și totodată îmi era frică căci zăpada nu se topește.

Adio iarnă, căci vara a venit!

Neascultarea

Taban Elena-Roxana

Este iarnă. Soarele a apărut timid pe cer. Se anunță o zi frumoasă.

Eu și prietena mea, Ana, vrem să mergem în parc. O întrebăm pe mama:

-Mamă, ne lași în parc?

-Nu vă las până nu vă faceți temele!

-Bine. Ne ducem în cameră.

Mama ne spune că pleacă la piață. Noi atâta așteptăm și plecăm și noi în parc.

Timpul trece repede și noi am uitat să ne facem temele.

Mama a venit de la piață și ne-a căutat peste tot. Noi nicăieri. Văzând că nu suntem, a așteptat să venim acasă. Când am venit, ne-a întrebat dacă ne-am făcut temele și de ce am plecat fără să-i spunem. Pentru fapta noastră, mama ne-a pedepsit să nu vedem desene animate o săptămână.

Să-i ascultați întotdeauna pe părinți!

Prieteni necuvântători

Căprioara

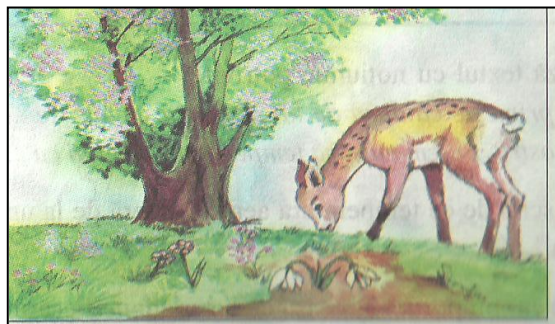
Giurca Andrada-Ana-Maria

Vara trecută am ieșit cu prietena mea, Ioana, să ne plimbăm în pădure. Ioana a zărit o căprioară care ne privea speriată. Ne-am apropiat de ea și am văzut că are un picior rupt. Sângera și o dureau foarte rău. Ne-am dus acasă și l-am rugat pe tata să ne ajute. Tata a luat căprioara acasă și a îngrijit-o, i-am tratat rana de la picior. Zilnic o îngrijeam, o hrăneam, o mângâiam și căprioara a devenit prietenoasă cu noi.

După ce s-a vindecat, am dus căprioara în pădure și i-am redat libertatea. Ne-am despărțit greu pentru că ne împrietenisem.

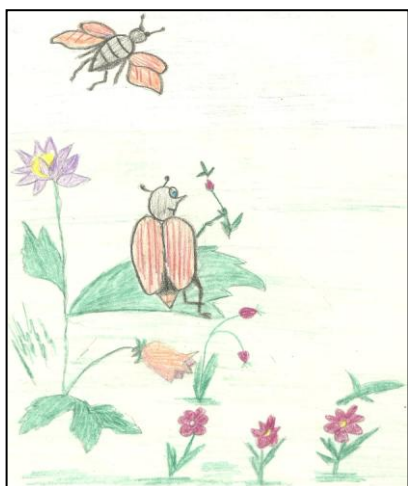
Căprioara ne-a privit cu ochi blânzi de parcă ne mulțumea că i-am salvat piciorul și îi părea rău că ne despărțim. De atunci căprioara vine des în marginea pădurii, o mângâi și ne jucăm împreună.

Ce fericită sunt când mă întâlnesc cu ea !

Cărăbușul

Vlăduț Andreea-Elena

E minunat vara. Fondul multicolor ne uimește pe toți. Razele de soare strălucesc precum scânteiele de foc, florile gingașe zâmbesc ca un roi de fluturi albi. Lumina face minuni în toată împărăția. Natura toată, plină de culoare, te face să te topești în căldura înăbușitoare, iar toți pomii sunt în sărbătoare. Cer senin, albastru ca floarea de “nu mă uita”.

Cărăbușul s-a trezit cu chef de plimbare. Mergând spre luminișul de la marginea pădurii s-a întâlnit cu prietenii lui: lăcusta, buburuza și gândăcelul.

Ajunși la luminiș, au realizat o minge dintr-o sămânță a unei flori și au început să se joace.

Pe înserat, licuricii i-au condus spre casele lor. Văzduhul a încremenit deasupra lunii, iar în depărtare licăresc stele mici ca niște țințe de argint.

Ce zi plăcută a petrecut cărăbușul!

Legenda rândunicii

(legendă populară)

A fost odată o babă și un moșneag care nu aveau copii.

Ei doreau din tot sufletul să aibă unul măcar. Pentru aceasta ei au umblat pe la toate babele din sat și pe la toți vrăjitorii, dar totul fu în zadar.

Într-o zi, baba s-a hotărât să ia un copil de la o femeie săracă din sat care avea mai mulți. Dar această femeie, nu vru să îi dea niciunul, căci își iubea foarte mult copiii.

Într-o duminică, baba s-a dus cu moșneagul la biserică și a lăsat nedereticat în casă, căci se sculase târziu. Când au venit, marea le-a fost mirarea pentru că au găsit aranjat totul. Nu știau ce să creadă, dar se gândiră că poate tot ei au făcut și au uitat. A doua duminică au pățit tot așa. Dar, a treia duminică, ei s-au întors foarte repede înapoi. Uitându-se pe fereastră au văzut nuca deschisă, iar o fată foarte frumoasă deretica în casă. Moșneagul a ascuns repede cojile de nucă, apoi a spus fetei că rămâne a lor. Ea nu vru întâi cu nici un chip și cerea mereu cojile de nucă. Bătrânul nu voi să i le dea și ea se învoi să rămână fiica lor. O păzeau ca pe ochii din cap, căci era foarte frumoasă și le era tare dragă. Din cauză că flăcăii din sat începură să se învâртеască împrejurul casei lui, moșneagul a ridicat un gard foarte înalt, ca să nu poată privi nimeni înăuntru.

Într-o seară, când bătrânii stăteau afară și se uita la stele, fata le-a spus povestea ei: ea era fiica Soarelui și se căsătorise cu Luceafărul. Dar ei nu-i plăcea, căci el pleca tot timpul de

acasă. Ea fugi înapoi la Soare, dar Luceafărul o găsi. Atunci fugi pe pământ prefăcându-se într-o nucă și a găsit-o moșneagul.

Pe când ea își povestea viața sa, bătrânilor, Luceafărul o văzu și se porni imediat după ea, transformat într-un tânăr. Când ajunse în satul ei, dădu o masă mare și spuse că fiecare părinte, care va veni cu fata, va bea gratis. Făcu și un scrânciob și chemă pe fete să se suie în el.

Bătrânii se duseseră și ei cu fata, pe care o chema Rândunica, și cu toate că ea nu voia să se suie în scrânciob, căci parcă presimțea ceva, ei o făcură să se suie.

Luceafărul, atât aștepta. Imediat dădu drumul scrânciobului și se înălță cu Rândunica. Atunci ea îl rugă să o lase să își arunce rochia pe pământ, ca amintire bătrânilor. El se învoi, dar ca ea să nu își dea și ea drumul, o legă la gât cu brâul său roșu. Însă Rândunica se smunci tare și căzu și ea. Rochia ei se prefăcu în frumoasele floricele rochiți de rândunele, iar ea în rândunică.

De atunci își face cuibul lângă casa oamenilor și e roșie la gât din cauză că a fost legată cu brâul roșu al Luceafărului.

Dezamăgire

Ilea Mario

Este vară. Soarele strălucește pe bolta mângâiată de îngeri. Păsărelele cântă voioase pe rămurelele încălzite de globul de aur.

Eu, cu acordul părinților, m-am dus în pădure. Acolo, am văzut o căprioară. Ea avea ochii umezi și blana pufoasă. Suferea pentru că o rănisise un vânător, dar cu ultimele puteri trebuia să se ridice ca să-l ducă pe puiul ei departe. Văzând că nu poate să se ridice, m-am dus acasă și l-am rugat pe tata să meargă s-o ajutăm. Am ridicat-o și am luat-o acasă pentru a o îngriji câteva zile. Puiul ei nu s-a despărțit de mamă ci a urmat-o încet. Îngrijită de toți membrii familiei mele în câteva zile căprioara a început să meargă. Când am considerat că s-a vindecat i-am dat drumul în pădure.

Uneori, în capătul grădinii apare o căprioară care ne privește. Cred că este căprioara pe care am îngrijit-o noi și vrea să ne mulțumească.

Ce răi sunt uneori oamenii !

acum se îneacă.

Prietenul lui Michi

Tomescu Ana-Maria

Michi este un cățel de talie mică, care este stăpân peste curtea noastră. A fost adus de bunica când era mititel, iar noi l-am crescut cu mare bucurie.

Într-o zi târzie de toamnă, când ploua mărunț, mama a adus acasă un pisoi. Era ud și atunci când i-am dat lapte mânca cu atâta lăcomie de ziceai că

Michi stătea într-un colț al camerei și se uita nedumerit la mica ființă înfometată. Timpul a trecut și acum cel mai bun prieten al lui Michi este Norișor, micul pisoi. Sunt nedespărțiți în plimbările lor, iar mâncarea o împart frățește. Dorm amândoi într-un coș și atunci când le este frig se așază unul peste celălalt.

Ce plăcut este să-i privești !

Iepurașul Mustăcilă

Tîrziu Cătălin

În ziua de Paște, bunicul meu mi-a adus în dar un iepuraș adevărat. Este mic, alb, cu două pete negre și eu cu sora mea i-a pus numele Mustăcilă. Tata i-a făcut o cușcă, pe care am pus-o sub șopru.

Într-o noapte, a venit la el cineva care a vrut să-l mănânce. Dimineața l-am găsit viu, dar cu blana ruptă. L-am dus la doctorul veterinar și l-a cusut. Acum am grijă de el, îl țin în casă până se vindecă și-l hrănesc cu mâna mea. Sper să se facă bine și să ne jucăm prin iarbă împreună toată vara.

Caprele

Cuțuliga Răzvan

E vară. Soarele domnește ca un prinț pe bolta senină.

Eu împreună cu tata am hotărât să mergem să căutăm caprele. Se apropia seara și mama ne-a spus că cele două capre ale noastre nu au venit acasă. Am plecat cu tata pe poteca ce trecea prin pădure. Mergând tot înainte am văzut un șarpe ce sta încolăcit în mijlocul potecii.

Tata a spus să ne întoarcem și s-o luăm pe altă parte, deoarece nu aveam nimic cu care să ne apărăm.

Am luat-o pe altă parte ocolind șarpele și când am mai mers puțin am văzut caprele noastre. Erau în niște tufe și nici nu aveau gând să vină acasă. Tata mi-a explicat să mă feresc de șerpi căci mă pot mușca, iar mușcătura lor este periculoasă.

Când am ajuns acasă i-am povestit mamei și surorii mele și ele s-au speriat foarte tare gândindu-se că dacă eram eu singur șarpele mă putea mușca. De atunci caprele nu mai merg singure la păscut, ci numai păzite de tataia, iar în unele zile mai libere merg și eu cu tataia cu caprele.

Ce zi cu ghinion!

Din activitatea noastră

Ziua Curățeniei Naționale

În toamna acestui an, pe 25 septembrie, când a fost Ziua Curățeniei Naționale, alături de alți colegi din școală și clasa noastră a participat la adunarea deșeurilor aruncate pe malul Gilortului. Echipați cu mănuși și cu saci, prin activitatea noastră am tras un semnal de alarmă, ca toți oamenii să fie mai atenți cu mediul înconjurător.

Coconețu Teodora

Unde mă joc în timpul liber ?

Pentru a evita accidentele rutiere, d-na învățătoare a desfășurat cu noi mai multe activități de educație rutieră. În cadrul acestor activități am discutat cum trebuie să traversăm strada și unde trebuie să ne jucăm în timpul liber.

Zanfira-Deaconesc Daiana

Sunt mic și vreau să cresc sănătos!

În cadrul proiectului internațional Comenius, desfășurat în colaborare cu Spania, Turcia, Franța și Letonia, elevii clasei a II-a A au desfășurat o activitate având ca temă alimentația sănătoasă.

Această activitate s-a finalizat cu o expoziție realizată din desenele copiilor cu titlul "Sunt mic și vreau să cresc sănătos!"

Udrescu Maria-Andreea

Igiena acasă și la școală

În cadrul concursului de mascote pe tema igienei “Igiena acasă și la școală” toți copiii din clasa noastră au adus sticle goale pe care le-au folosit în realizarea robotului “Războinicul antimicrob”. Cu această lucrare școala noastră a obținut locul 32 pe țară, din 185 de școli din țară și prima din județ.

Matrăgună Marius

Piticii lui Moș Crăciun

Cu ocazia sărbătorilor de iarnă, clasa noastră, alături de alți copii din școală, a participat la serbarea dedicată lui Moș Crăciun. Dansul pregătit cu multă plăcere de toți colegii din clasă a încântat spectatorii.

Fumărel Nicolae

Mihai Eminescu a fost și există !

Această activitate a fost desfășurată împreună cu clasa a II-aB. În cadrul acestei activități toți elevii au recitat poezii scrise de marele poet, au cântat cântece, iar la finalul activității am realizat desene inspirate din poeziile poetului ”nepereche”. Doamna bibliotecară ne-a prezentat viața lui Mihai Eminescu.

Stănescu Alexandra

“Școala altfel” (2-6 aprilie 2012)

În cadrul activității “**Să păstrăm apele curate!**”, elevii clasei a II-a A, au mers de-a lungul Gilortului (pe o anumită porțiune) și au adunat toate deșeurile aruncate. Prin activitatea lor au dorit să atragă atenția oamenilor, că pentru a avea un mediu sănătos trebuie ca toți să protejăm mediul și să acordăm mai multă atenție sănătății noastre.

Zorlescu Cătălin

“**Munca e brățară de aur !**”

Acest proverb l-au înțeles copiii în urma vizitei efectuată la un gater. Acolo au putut observa operațiile pe care le suportă un lemn după tăiere: curățat, tăiat cu drujba, apoi cu gaterul pentru a fi transformat în lănteți, căpriori, bârne sau blăni.

Copiii au înțeles că și ei pot să planteze puieti de brad care după o anumită perioadă de timp devin arbori buni de exploatat.

Ungureanu Valentina

“**Un copac plantat, o viață!**”

Fiind “luna pădurii” și dorind să contribuie la sporirea numărului de arbori plantați, elevii, împreună cu învățătoarea lor, au mers la Ocolul Silvic Novaci, unde ajutați și îndrumați de d-na inginer Dungă Elena și de d-na Rădulea au plantat câte un puiet de brad.

Smărândoiu Albert

De la bobul de grâu la pâine !

Mâncăm în fiecare zi pâine, un corn sau o prăjitură, dar pentru obținerea acestor produse anumiți oameni trebuie să muncească. Pentru a înțelege drumul pe care-l parcurge bobul de grâu până la obținerea pâinei, am mers în vizită la o fabrică de pâine. Acolo copiii au observat cum funcționează un malaxor, unde se modelează și coace pâinea. La sfârșitul vizitei copiii au fost serviți cu cornuri.

Vărzaru Lucian

Paștele la români !

Având în vedere că se apropia Învierea Domnului, acest eveniment deosebit pentru creștinii ortodocși, copiii au transpus în culori această sărbătoare.

Onea Gabriel

Să ne cunoaștem frumusețile județului ! (Peștera Muierii)

Peștera se întinde pe o suprafață de 573 de metri și a fost sculptată în calcare de către râul Galbenul.

Copiii au putut admira Domul Mic, Domul Mare, Cadâna, Sala Turcului, Orga, Moș Crăciun, Sala Altarului.

Cu bucurie în suflete și impresionați de ceea ce au văzut, copiii și-au exprimat dorința de a vizita și alte locuri frumoase din județ și din țară.

Tîrziu Cătălin

Rezultate la concursuri

Evaluare în educație (matematică), 15 octombrie 2011

Coconețu Teodora-87 p., Ilea Mario-80 p., Udrescu Maria-80 p., Buduran Cătălina-78 p., Sîiu Florin-78 p., Ungureanu Valentina-72 p.

Voinicelul -20 octombrie 2011

Ungureanu Valentina-78 p., Coconețu Teodora-75 p., Ilea Mario-74 p., Buduran Cătălina-72 p., Zorlescu Cătălin-69 p., Sîiu Florin-67 p., Smărândoiu Albert-67 p., Stănescu Alexandra-63 p., Pîlucă David-62 p., Udrescu Maria-60 p., Cuțuliga Răzvan-58 p., Mătrăgună Marius-56 p., Giurca Andrada-55 p., Fumărel Nicolae-53 p., Tîrziu Cătălin-49 p., Tomescu Ana-45 p., Vărzaru Lucian-34 p., Onea Radu-32 p.

Cangurașul matematician-17 februarie 2012

Coconețu Teodora-excelent, Gioancă Andra- excelent, Ungureanu Valentina-excelent, Udrescu Maria-excelent, Buduran Cătălina-Foarte bine, Ilea Mario- Foarte bine, Zorlescu Cătălin - Foarte bine, Mătrăgună Marius- Foarte bine, Sîiu Florin- Foarte bine, Zanfira Daiana- Foarte bine, Smărândoiu Albert- Foarte bine, Tomescu Ana- Foarte bine, Vărzaru Lucian- Foarte bine.

Evaluare în educație (lb. română)-25 februarie 2012

Coconețu Teodora- 90 p., Buduran Cătălina-88 p., Ilea Mario-84 p., Ungureanu Valentina-78 p., Udrescu Maria-74 p., Vărzaru Lucian-58 p., Onea Radu-34 p.

Evaluare în educație (matematică), 3 martie 2012

Coconețu Teodora- 90 p., Ilea Mario-89 p., Cuțuliga Răzvan-85 p., Gioancă Andra-84 p., Ungureanu Valentina-83 p., Buduran Cătălina-82 p., Udrescu Maria-82 p., Vărzaru Lucian-38 p.

Euroșcolarul- 20 martie 2012

Premiul I

Buduran Cătălina-100 p.
Zorlescu Cătălin-100 p.

Premiul al II-lea

Udrescu Maria-99 p.
Pîlucă David-97 p.
Coconețu Teodora-93 p.
Cuțuliga Răzvan-92 p.
Ilea Mario-92 p.
Stănescu Alexandra-92 p.
Ungureanu Valentina-92 p.
Vlăduț Andreea-92 p.

Premiul al III-lea

Gioancă Andra -87 p.
Tîrziu Cătălin 87 p.
Smărândoiu Albert-85 p.
Sîiu Florin -84 p.
Fumărel Nicolae-82 p.
Mătrăgună Marius-82 p.
Onea Radu-80 p.

Mențiune

Giurca Andrada-78 p.
Tomescu Ana-76 p.

Premiu de participare

Vărzaru Lucian-68 p.

Simpozionul Național “Copii educați astăzi, cetățeni responsabili mâine!”, 6 aprilie 2012,

Ed. plastică

Premiul I

Zanfira –Deaconescu Daiana

Premiul al II-lea

Coconețu Teodora

Premiul al III-lea

Udrescu Maria-Andreea

La concursul de publicație școlară “Media Junior”, faza națională, revista clasei noastre “Florile”, nr.2, a obținut premiul I

Obiceiuri

De Paști

Gioancă Elena-Andra

Anul acesta Paștele este în luna aprilie. E frig, iar mama încă mai face focul în sobă. Eu de abia aștept să ciocnesc ouă roșii și să mănânc cozonac. Nu mai am mult de așteptat, pentru că e sâmbătă seara și în noaptea asta e Învierea.

Mama s-a trezit dis-de-dimineață și a pregătit drob, sarmale și pască, iar tata a fost stăpân peste friptură. Bunica a vopsit încă de vineri ouăle: roșii mai ales, dar și verzi sau albastre, ca să mă încânte pe mine. Bunica e mare meșteră la încondeiat ouă, nimeni nu o întrece. Spune că a învățat de la mama ei, iar ea are să mă învețe și pe mine să desenez cu pensula flori și animale minuscule sau motive tradiționale, să fac adevărate comori. Am mai observat ceva la bunica: de fiecare dată când se apropie Paștele, ea e fericită, desenează la ouă și are un zâmbet larg deschis.

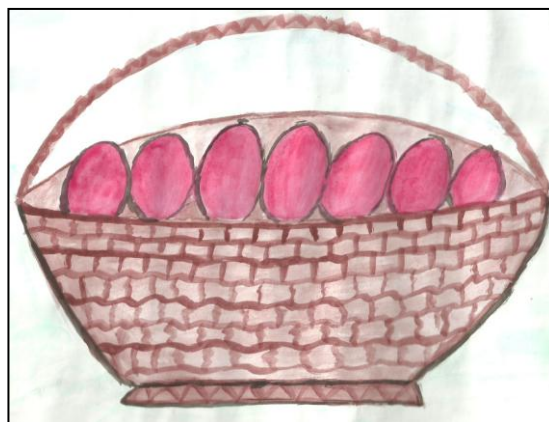
A sosit timpul Învierii. M-am gătit cu hainele cele bune, mi-am pus pantofii cei noi și am plecat cu bunica la biserică de pe deal. Erau așa mulți oameni că nu am reușit să ajungem în față. Era așa liniște și se auzea așa de clar că aveai impresia că vocea vine din ceruri, nu de la preotul cel bătrân.

-Hristos a înviat!

-Adevărat a înviat! au răspuns în cor mii de glasuri.

S-au aprins și lumânările și am pornit spre casă în șirul lung de oameni care se întindea de la biserică până la marginea satului.

Ce frumos este în ziua de Paști!

Crăciunul

Coconețu Teodora

Știți de unde vine obiceiul ca Moș Crăciun cum îi zicem noi, copiii, să vină și să ne aducă daruri ?

Când Fecioara Maria s-a dus să caute un loc să nască, a bătut la poarta lui Crăciun și el i-a răspuns. Fecioara Mari l-a întrebat :

-Aveți o cameră unde să găzduiesc peste noapte? Afară e frig, totul e înghețat.

-Camerele mele toate sunt ocupate, însă dacă doriți vă puteți odihni în staulul de animale. Acolo e adăpost și găsiți paie uscate să vă așezați pe ele.

În acea noapte a răsărit o stea ale cărei raze luminau staulul. Acolo, pe fân uscat l-a născut Maica Domnului pe fiul lui Dumnezeu.

De atunci, în amintirea lui Crăciun care i-a dăruit adăpost Maicii Domnului, în fiecare an oamenii își fac daruri la Nașterea Domnului.

În ajunul Paștelui

Tomescu Ana-Maria

Este primăvară. Soarele își face timid apariția pe bolta albastră. Natura încet, încet se trezește la viață. În curând este Paștele.

Eu împreună cu sora mea, o ajutăm pe mama să roșească ouăle, să facă curățenie prin casă, să coacă prăjituri, să facă sarmale și friptură.

Este o bucurie pentru noi să mergem la biserică, iar când ne întoarcem acasă, în camera noastră găsim dulciuri aduse de Iepuraș. În toți anii de Paște vine Iepurașul.

Zilele Paștelui sunt prilej de bucurie pentru toți oamenii, pentru că merg în vizită de la unii la alții și ciocnesc ouă roșii.

Ce frumos este de Paște !

La școală

Gioancă Elena-Andra

Este luna mai. Toți copiii sunt la școală. Cristi este în clasa întâi. El are astăzi lucrare la matematică și nu a învățat ce le-a spus doamna învățătoare. La lucrare îi șoptește Mariei, colega lui de bancă:

-Maria, cum se rezolvă problema aceasta?

-Nu știu, tu n-ai învățat ?

-Te rog, Maria, spune-mi !

-Fă-ți singur problema !

-Copii, aduceți caietele ! zice doamna învățătoare.

Cristi duce caietul și iese pe ușă îngrijorat.

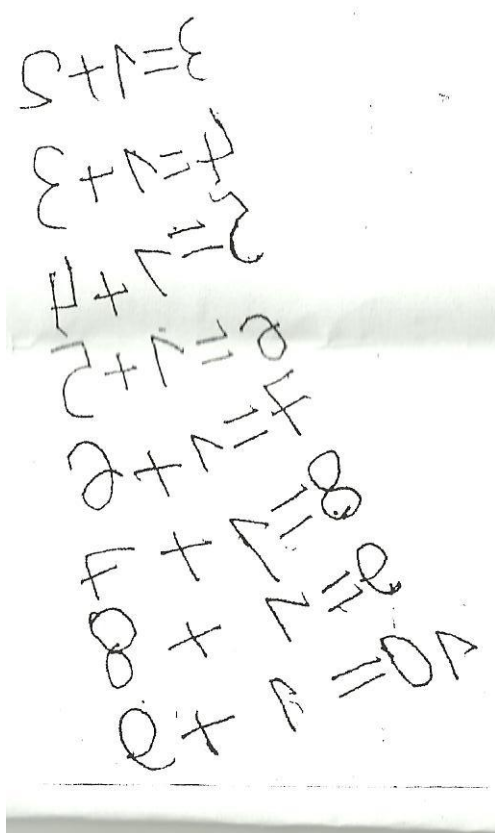
Ziua următoare, doamna învățătoare le-a adus lucrările. Cristi a luat o notă mică, iar Maria a luat o notă mare.

Cristi s-a învățat minte și altă dată nu a mai mers la școală fără să învețe.

Scrierea în oglindă

Chiriac Robert-Aron

În data de 30.06.2012, am conceput singur opt calcule matematice și am rugat-o pe mama să-mi verifice calculele:

Handwritten mathematical equations written in mirror image on a piece of paper:

$$\begin{aligned} 5 + 1 &= 6 \\ 6 + 1 &= 7 \\ 7 + 1 &= 8 \\ 8 + 1 &= 9 \\ 9 + 1 &= 10 \\ 10 + 1 &= 11 \\ 11 + 1 &= 12 \\ 12 + 1 &= 13 \end{aligned}$$

Verificați și voi calculele!

Din tainele naturii

Pământul și viața de pe el

Zorlescu Cătălin

Văzut din spațiu, Pământul pare albastru. Această culoare este dată de apa care acoperă planeta în proporție de aproximativ 70%.

Pământul s-a format acum 45 de miliarde de ani, atunci când s-a format întregul nostru sistem solar. Este singura planetă din Univers pe care se știe că există viață. Pământul este a treia planetă de la Soare și este a cincea mare planetă din sistemul nostru solar.

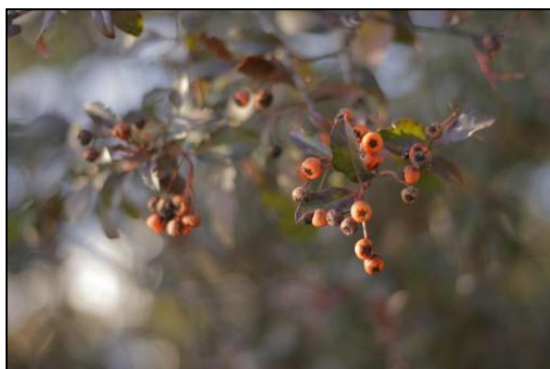
Datorită unor condiții favorabile pe Pământ a fost posibilă apariția și întreținerea vieții.

Se crede că pentru prima dată a apărut viața pe Pământ în urma unor erupții vulcanice. Cu peste 250 milioane de ani în urmă au apărut primii dinozauri. Se spune că au existat cam 1300 de specii de dinozauri. Nimeni nu știe exact când au dispărut dinozaurii sau de ce, dar se crede că un mare meteorit a lovit Pământul și a distrus mai mult de jumătate din viața existentă atunci.

Omul este una dintre ultimele ființe apărute pe Pământ. Noile descoperiri arată că primul hominid a apărut acum patru milioane de ani. Mărimea creierului a fost avantajul care a dus la evoluția omului de azi. Evoluția omului s-a desfășurat pe o perioadă de patru milioane de ani și încă mai continuă și astăzi.

Primele mari descoperiri ale omului au fost focul și roata. Mulți cercetători cred că omul modern a apărut prima dată în Africa. De aici, ei au migrat sau au călătorit pe tot cuprinsul globului.

Și în zilele noastre se mai fac cercetări pentru a descoperi noi informații despre viața de pe Pământ.

Păducelul

Smărăndoiu Albert

Păducelul mai este cunoscut și sub denumirea de gherghinar sau mărăcină alb. Pentru calitățile deosebite în tratarea afecțiunilor cardiace, păducelul mai este numit și “planta inimii”.

Păducelul este un arbust spinos care crește prin crânguri și la marginea pădurilor. Uneori atinge o înălțime de cinci metri.

El este cunoscut din vremuri străvechi pentru efectele terapeutice. Se folosesc florile albe și fructele de culoarea roșie.

Fructele se culeg toamna, iar florile cel mai bine în starea de mugur. Primăvara se poate recolta coaja atât în stare proaspătă cât și uscată.

Acest arbust miraculos este dar de la Dumnezeu, el fiind coroniță a Domnului nostru Iisus Hristos.

Rozătorul cu haină zornăitoare de țepi

Petre Bianca

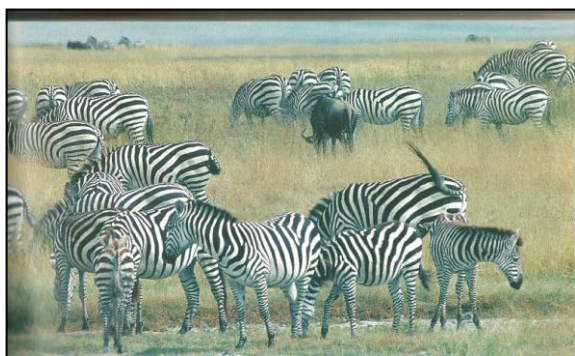
Porcul țepos african cu creastă este bine ocrotit de atacurile marilor feline care caută o gustare. Spinarea lui e acoperită cu țepi subțiri și ușori, de circa 50 cm lungime. Țepii sunt cilindrici, alcătuiți din peri lungi cu fibre dure, terminați în vârf de ac.

Dacă porcul are nevoie să sperie un prădător ca leopardul, își înfoaie țepii, folosind aceiași mușchi de sub piele ca pisica furioasă, când își înfoaie blana. Dacă această tehnică nu funcționează, porcul spinos mormăie, bate din picioare și produce un zornăit frecându-și țepii unii de alții.

Apoi, îi întoarce spatele prădătorului și dă înapoi, intrând în el cu viteză. Țepii sunt fixați lejer pe pielea porcului și se desprind ușor.

Odată intrați adânc în pielea prădătorului, cârligele țepilor împiedică retragerea lor și animalul poate suferi o infecție fatală.

“1 000 de miracole ale naturii”, READER’S DIGEST

Amprenta zebrei

Chiriac Robert

Timp de mulți ani s-a discutat de ce are zebra dungii albe și negre. Unii cred că dungile sunt un camuflaj, care fac ca turmele de zebre să fie reperate greu de departe. O altă părere este că dungile derutează prădătorii când pregătesc un atac, fiindu-le greu să distingă

un individ din turmă.

Se susține că nu există două zebre identice, de aceea zebrele se pot deosebi. Puiul își amintește de la naștere modelul mamei, ca s-o poată distinge în turmă. Adulții se identifică la fel.

În rarele ocazii când se nasc zebre fără dungii, sunt în general evitate de restul turmei, o confirmare că dungile sunt permisul de intrare al zebrei în societate.

“1 000 de miracole ale naturii”, READER’S DIGEST

Parada păunului

Stănescu Alexandra

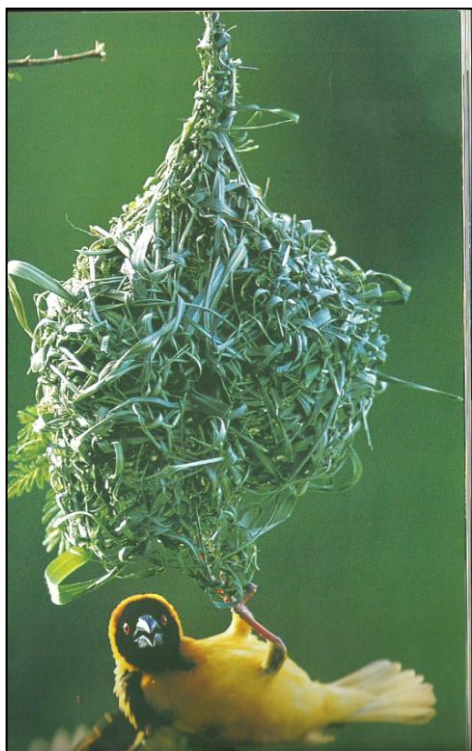
Păunul este originar din India . Parada masculului este de mult timp o priveliște familiară în parcurile și grădinile publice. Podoaba masculului nu este doar un ornament.

Femela păunului își evaluează perechea exclusiv după mărimea și calitatea cozii lui. Când penele formează evantaiul întreg, masculul poate etala până la 200 de buline albastre-verzui. Factorul decisiv este cât de numeroase și de bine definite sunt aceste buline.

În sezonul de împerechere, masculul se plimbă țănoș prin teritoriul lui, așteptând să fie admirat de femele. Un mascul atrăgător își alege femelele și se poate împerechea cu mai multe într-un sezon.

Conform unei teorii, masculii cu cele mai lungi cozi ar fi cei mai potriviți pentru că reușesc să supraviețuiască, în ciuda unui impediment fizic atât de mare.

“1 000 de miracole ale naturii”, READER’S DIGEST

Pasărea-țesător

Fumărel Nicolae

Masculii țesători, ca acesta, folosesc o varietate complexă de noduri pentru a construi un cuib solid și ușor.

Masculul începe prin a croșeta un leagăn pe o creangă bifurcată. El manevrează fâșii de plante pentru a face un inel gros, folosindu-și ciocul pentru a lega nodurile, în timp ce își ține echilibrul cu ghearele. Apoi, răsuțește, face noduri și bucle din mai multe fibre în jurul structurii de bază, până ce finisează cuibul.

“1 000 de miracole ale naturii”, READER’S DIGEST

Transalpina

Udrescu Maria-Andreea

Transalpina este drumul ce face legătura între Transilvania și Oltenia. Este cel mai înalt drum național din România. Acest traseu a fost cunoscut și sub denumirea de “Drumul Regelui”, însă începuturile acestui drum sunt neclare.

Unele surse susțin că a fost construit prima dată de legiunile romane în timpul războaielor cu dacii.

Există și o legendă locală, care spune că la construirea acestui drum a participat fiecare familie, în funcție de posibilitățile fizice și financiare.

Potrivit altor surse, șoseaua a fost construită de nemți în timpul primului război mondial.

Inaugurarea oficială a fost făcută de regele Carol al II-lea la Poiana Sibiului.

Transalpina este o superbă șosea din munții Parâng. Fiind un drum alpin este închis pe perioada iernii.

Sunt mândră că locuiesc în orașul Novaci, locul de unde începe Transalpina care face legătura cu orașul Sebeș din județul Alba.

Vacanță în Belgia

Zanfira-Deaconescu Daiana

În luna iulie, am plecat cu bunica la mama și la mătușa mea în Belgia.

Am plecat cu autocarul și am trecut prin trei țări: Ungaria, Austria și Germania, după care am intrat în Belgia, la Bruxelles, capitala Uniunii Europene.

Odată ajunse la Bruxelles mi-am văzut familia și apoi a doua zi am plecat să vizităm orașul care are niște clădiri imense. Asta am remarcat de prima dată de când am ajuns.

Timpul nu este frumos ca la noi, dar tot am putut să vizităm o parte din țară. Am văzut un atom enorm cu nouă neutroni care se numește Atomiom. De la prima vedere sunt nouă baloane imense în care poți să intri și să treci din balon în balon, iar odată ajunși în ultimul balon am văzut o sală foarte mare care de fapt era un restaurant de unde puteam admira tot peisajul. Apoi ca să-i facem pe plac bunicii mele căreia îi plac foarte mult florile, am vizitat Grădina Regelui, unde sunt toate florile din lumea întreagă, flori foarte frumoase. Nu am putut vizita tot, dar am mai vizitat un loc care se numește Grande Place, loc care datează din anul 1500, loc care este compus din: primăria Bruxellului, muzeul, casa Regelui, casa Regelui Spaniei, biblioteca orașului și multe altele.

Am mai văzut un copil, adică o statueta și după aceea am auzit că de fapt copilul se numea Manneke Pies, monument național, adică un copil de opt ani care a făcut pipi pe meșa de la bomba pusă în Grande Place. Deci, bomba nu a mai explodat și de aici vine numele satuei celebre. Bomba a fost pusă de către olandezi în timpul invaziei.

Am văzut topogane gonflabile imense, parcuri cu flori, lacuri cu pești, locul de distracție pentru toată familia. Am învățat ceva: am auzit vorbindu-se de Turnul Babel, dar nu știam ce este. De fapt este un tablou pictat de un pictor flamand, tablou pe care l-am văzut într-un castel, castelul Gasbeek. Castelul este în Belgia, dar este de origine spaniolă, iar pictorul se numește Van Deijk.

Am uitat să specific că de fapt în Belgia se vorbesc două limbi: franceză și flamandă și de aici numele pictorului flamand.

Într-un cuvânt este o țară frumoasă, dar am auzit că nu am vizitat nici măcar un sfert din tot ce există.

Grecia, un loc de vis

Buduran Cătălina

Luna august este cea mai minunată lună de vară. În această perioadă eu plec în vacanță cu familia. Una dintre locațiile preferate de noi este Grecia. Această țară este foarte frumoasă și destul de mare.

Există multe lucruri drăguțe, în Grecia, care mă uimesc. Plajele pitorești scăldate în ape albastre și păzite de munții din jur care creează un sentiment deosebit ficărui om. Seninătatea peisajului și forța mare a naturii sculpează imagini de vis ce fac din acest loc ceva superb care poate fi ales ca reședință a zeilor Olimpului. Pe valurile albastre ca cerneală ale Mării Egee se zăresc, de la depărtare, vapoarele de deferite dimensiuni.

Grecia este înconjurată de insule ca: insula Corfu, insula Thassos, insula Santorini, insula Creta. Insula Corfu este insula cu sate, cu căsuțe albe ascunse, cu nisipul fin și auriu și cu locuitorii vestiți pentru ospitalitatea de care dau dovadă. Acesta este perla strălucitoare a mării Ionice de o frumusețe rar întâlnită. Altă insulă care îmi este dragă este Creta. Este cea mai mare insulă din Grecia. Aici legendele antichității prind viață și descriu locurile în care au trăit zeii.

Dar lucrurile cele mai frumoase ale Greciei sunt palmierii, măslinii și portocalii ce se află la tot pasul.

Cred că Grecia este un ținut superb. Mereu când îmi amintesc de aceste locuri mă cuprinde nostalgia.

O întâmplare din vacanță

Ungureanu Valentina

“Primăvară, din ce rai
Nevisat de pământeni
Vii cu mândrul tău alai
Peste crânguri și poieni?” se întreabă
mulți oameni.

Lumea nu știe oare chiar nimic despre
adăpostul primăverii? Ei bine, eu știu. Este
normal să știu, pentru că sunt copil. Doar

imaginația și setea de cunoaștere nestăvilite ale unui copil au răspunsul. Dar voi păstra puțin
răspunsul, nu voi spune direct.

Unii oameni spun că vine de pe Lună. Ei cred că ceața de argint a Lunii este esența
petalelor gingașe și a parfumului îmbietor. Meri, peri, pruni, caiși, gutui, oare toți au rochia de
nuntă făcută cu praf tainic din lună ?

-Nu e adevărat ! spune într-o seară un cireș. Luna e casa iernii ! o putem întreba.

-Doamnă Lună, este adevărat că nu sunteți reședința conitei Primăvară?

-Ah, șuiera Luna, mezina familiei Anotimiscov. Nu, domnule ! Eu sunt ca o regină,
merit ce e mai bun ! Eu o găzduiesc pe Iarnă!

-Eu am auzit, că Primăvara vine din Copacul Bogățiilor!spuse un iepuraș, cu blănița
moale ca puful, cu ochișorii ca safirul și cu codița albă.

-Ha, ha, ha! Începu să râdă Soarele, tocmai apărut pe cer. În Copacul Bogățiilor
locuiește Toamna. De acolo își trage ea belșugul și dulceața, culoarea și parfumul!

-Dar tu, dragă Soare? Am auzit că și la tine stă cineva, am intervenit eu.

-Da, sunt mândru de locatara mea! Aici locuiește Vara, unca, superba Vară!

Brusc, între noi apăru chiar Primăvara. Cu părul auriu ca păpădia, cu ochii senini ca
cerul, cu buzele roșii ca sângele și cu rochia albă ca puful de nori.

-Tina, adevărul este că eu vin din sufletul copiilor! Eu vin din copilărie.

Am rămas uimită, dar cu timpul am înțeles taina.

-Exact! Eu vin pe un cal din petale de piersic, am coșul de iarbă plin de copilărie și
răspândesc râsul cristalin al pruncilor în toată lumea, aducând viață, puritate, veselie! Secretul
Primăverii tocmai a fost dezvăluit , dar cu acordul ei! Nu mă credeți? Vă arăt tratatul:

“Secretul meu poate fi spus lumii doar dacă voi, copiii, îmi veți oferi în continuare
puterea de a reînvia natura în fiecare om.”

La picnic

Taban Teodora

Este vară. Soarele domnește ca un un prinț pe bolta senină.

Eu împreună cu familia mea am plecat la picnic. Am ajuns într-o poieniță cu iarbă verde, unde am hotărât să întindem pătura. Eu cu sora mea, Ioana, am scos mâncarea din coș. Am mâncat liniștiți și am admirat frumusețea naturii.

-Tată, ne dai voie să mergem la râu?

-Da, dar să nu vă udați. Am mers în apropierea râului de unde am putut vedea apa limpede și curată. Timpul a trecut foarte repede și fără să ne dăm seama s-a apropiat asfințitul. Am strâns totul și am plecat acasă. Acolo bunica ne aștepta îngrijorată că am întârziat. I-am povestit bunicii cât de frumos a fost la picnic.

Ce zi plăcută!

La Lotru

Cuțuliga Răzvan

Este soare. Eu împreună cu părinții, sora mea, și părinții Tinei ne ducem la Lotru. Drumul a fost plăcut. Am admirat frumusețile naturii, am râs și am glumit până am ajuns la Lotru. Când am ajuns, Tina mă întreabă:

-Răzvan, noi unde dormim?

-La o cabană, Tina.

Am admirat frumusețea munților până am ajuns la cabană. Când am ajuns la cabană am luat mingea și hai cu ea la joacă. Ne-am jucat toți. Când să-i iau mingea tatei, am căzut și m-am lovit la cap.

Mama a venit la mine să-mi dea primul ajutor. Cred că știți că mama mea e asistentă. După o jumătate de oră cu compresă rece mi-am revenit.

Ce vacanță frumoasă!

La Grădina zoologică

Taban Teodora

Sâmbătă am fost cu părinții în excursie la Grădina zoologică. Am vrut să vedem animalele sălbatice din diferite colțuri ale lumii.

La intrarea în Grădina zoologică era o pancartă pe care scria ZOO. Am cumpărat bilete și am intrat printr-o poartă, unul câte unul. Înăuntru erau mai multe alei mărginite de copaci și de cuști în care locuiesc animalele sălbatice. Primul animal sălbatic pe care l-am văzut în Grădina

zoologică a fost leul. Regele animalelor, leul, veghea semeț, nepăsător, mulțimea de oameni care se perinda în jurul regatului său. Lângă cușca leului se afla cușca în care locuiește pantera neagră. Seamănă cu o pisică mare și feroasă, dar mie nu mi-a fost deloc frică de ea. Am mers apoi spre clădirea în care locuiesc maimuțele. Ele mi-au părut foarte inteligente, prietenoase și sociabile. Pe urmă, am mers și am văzut și elefantul. Avea o trompă groasă, lungă și colți mari, albi, din fildeș. A urmat cămila cu două cocoase în care își păstrează apă pentru a nu suferi de sete. După aceea, ne-am îndreptat către restul de cuști. În Grădina zoologică mai aveau case: un urs brun, doi tigri, o haită de lupi, câteva zebre, doi cai și câțiva ponei. Am mers și în pavilionul cu păsări viu colorate și foarte gălăgioase. Am văzut păsări flamingo, pelicani, berze, găște și rațe sălbatice, papagali, toate într-o continuă gălceavă. M-a impresionat vulturul cel pleșuv, maiestru, cocoțat

pe o creangă. Semeț, părea că nu este conștient de captivitatea în care se afla în Grădina zoologică.

Mi-aș fi dorit să văd și un urs polar, pinguini, canguri și o capră neagră.

Tata mi-a promis că în vacanța de iarnă vom merge să vedem și alte parcuri zoo.

Mi-a plăcut mult excursia la grădina zoologică. Am văzut și am învățat multe lucruri despre animalele sălbatice.

De abia aștept să vină vacanța de iarnă să merg iarăși la Grădina zoologică.

Brăduțul

Sîiu Florin

Iarna a pus stăpânire peste întregul pământ. Se apropie cu pași repezi Crăciunul.

Mă rog de bunicul meu să-mi dea un topor bine ascuțit, cu care să merg în pădure să tai un brăduț.

Ajuns la locul potrivit aleg dintre mai mulți brăduți pe cel mai potrivit, cu ramurile bogate și cetina până la pământ.

Aud dintr-o dată un glas, din liniștea pădurii, tânguindu-se:

-Toporașule, fie-ți milă de mine, că sunt și eu mic și nu mă tăia! Lasă-mă să cresc mare, să văd și eu lumea din jur, să văd soarele, să aud cântecul păsărilor!

-Brăduțule, eu te-aș lăsa liniștit să crești mare, dar eu îndeplinesc dorința lui Florin.

Auzind cum se plângea brăduțul, m-am hotărât să nu mai tai brăduțul și m-am întors acasă doar cu toporul în mână.

De atunci, eu împodobesc un brad artificial cu ocazia sărbătorilor de iarnă.

La școală

Vlăduț Andreea-Elena

S-a terminat vacanța de Paște. Am ajuns din nou la școală. Doamna învățătoare i-a întrebat pe fiecare dintre elevi cum au petrecut sărbătorile pascale.

Ei i-au povestit cât de bine au petrecut vacanța. Au fost la biserică sau în vizită la rude, s-au jucat, au ciocnit ouă roșii. S-au întâmplat atâtea în vacanță, păcat că s-a terminat!

După ce toți elevii au povestit ce au făcut în vacanță, doamna a zis:

-Să vedem cine și-a făcut temele pe vacanță? Copiii au ridicat mâna să răspundă.

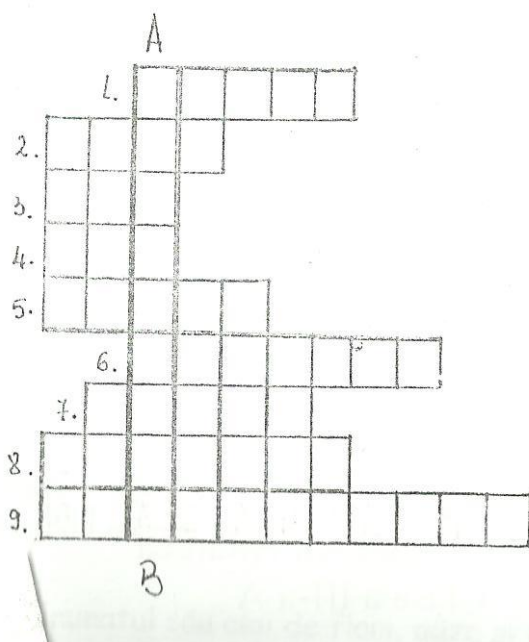
Acum luăm din nou cărțile și trecem iar la învățat!

Of, ce bine mai era în vacanță!

Vestitorii primăverii

de George Coşbuc

Completând corect rebusul veţi obţine numele anotimpului în care ne aflăm.

Dintr-alte 2, de soare pline
Pe unde-aţi fost şi voi 8,
Veniţi, 5 păsări, înapoi
Veniţi cu bine!
De frunze şi de cântec 3,
1 codrii cei lipsiţi de voi.

În 7 cea de veci albastră
Nu v-a prins dragostea sihastră
De ce-aţi lăsat? Nu v-a fost dor
De ţara 6 ?
N-aţi plâns văzând 4 trece-n zbor
Spre 9 nor de nor?

Numele și prenumele :

Data :

Test de evaluare la cunoașterea mediului

1. Din ce poate fi alcătuit corpul unui animal ?

.....
.....

2. Numește puiul fiecărui animal :

găină –

rață -

porc -

oaie -

vacă –

capră-

cal -

3. Ce numim animale sălbatice ? Numește câteva animale sălbatice !

.....
.....
.....

4. Cine stă în :

bârlog-

vizuină –

cuib -

scorbură –

5. De ce au nevoie animalele pentru a trăi și a se dezvolta ?

.....
.....
.....

6. Încercuiește răspunsul corect :

a) De la oaie se folosesc *carnea și laptele .

*fulgii și ouăle .

*carnea , lâna și laptele .

b) Ursul trăiește în pădurile de la * câmpie .

*munte .

c) Gâsca are corpul acoperit cu *țepi .

*blană .

*pene , fulgi și puf .

7. Desenează un animal domestic !

FIȘĂ DE EVALUARE

Limba și literatura română

1. Citiți textul și puneți în căsuțe semnele corespunzătoare :
- ☐ Sunt Ștefan ☐ Țara e în primejdie ☐
☐ Am șapte feciori voinici și îmi sunt dragi ca lumina ochilor ☐ Ai tăi sunt ☐ doamne ☐
În zori sunau din corn ☐ prin munții Moldovei ☐ cei șapte voinici ☐ Oaste nouă ieșea ca din
pământ ☐ Atunci a văzut Ștefan ce pot feciorii Vrâncioaiei ☐

Ștefan cel Mare și Vrâncioaia
după Alexandru Vlahuță

2. Alcătuiți propoziții cu cuvintele : copii , copiii , străzi , străzii , feciori , feciorii , ochi ,
ochii , munți , munții .

3. Alcătuiți enunțuri în care cuvintele **iese** și **car** să aibă mai multe înțelesuri .

4. Eu zic una , tu zici multe !

iarbă – ierburi	oaie –
iarnă -	ochi –
piatră -	ploaie-
oală -	teamă –
vioară -	butoi –

5. Tăiați cuvintele scrise greșit :

epure – iepure	așază – așează
ieșire – eșire	greșală – greșeală
iel – el	poiet – poet
eram – ieram	poezie- poiezie

6. Alcătuiți un text cu titlul : **În parc** .

Importanța igienei personale

O persoană civilizată trebuie să cunoască și să respecte regulile de igienă personală. Săpunul, pasta și periuța trebuie folosite ori de câte ori este nevoie.

Nimănui nu-i face plăcere să converseze cu o persoană care nu are obiceiul să se spele pe trup și pe dinți. Mirosurile neplăcute ne îndepărtează chiar și de o persoană care nu ne-a făcut vreodată nici cel mai mic rău.

Nu vă păcăliți singuri, folosind parfumurile și sprayurile ca înlocuitori ai spălării.

Dușul zilnic, spălatul pe dinți după mese te vor salva de multe neplăceri. Nu umblați prea multe zile îmbracați cu aceleași haine fără ca ele să fi fost spălate. Mirosul de transpirație se simte și la copii, nu numai la adulți. Umblați îmbrăcați curat, lustruiți zilnic pantofii, și nu umblați fără șireturi sau cu noroiul până sus.

Mulți copii pretind de la părinții lor fel de fel de haine, pentru a se fâli în fața colegilor lor. Nu haine multe, ci curate; nu pretenții mari, ci hărnicie și purtare aleasă; nu îngâmfare fără motiv, ci motive de a putea fi apreciat de cei din jur.

Cum se spală ariceii

Grigore Vieru

Aricioaica-n câmp cu teii
Își grijește ariceii,
Îi tot spală de cu zori
Pe botic, pe ochișori.

Dar pe spate, dar pe spate
Să-i băiască, ea nu poate.
Ariceii, așadar,
Stau cu spatele murdar.

Și-s spălați abia când plouă
La o lună sau chiar două.
Bucurați-vă, măi pici,
Că nu sunteți pui de-arici!

Curiozități

- Pentru a construi un cuib, rândunica face cam 500 de drumuri. Construcția se face treptat, pentru că pământul, amestecat cu paie sau cu fire de iarbă, trebuie lăsat să se usuce.
- Femela cucului își depune ouăle în cuiburile altor păsări, care le clocesc crezând că sunt ale lor. Pentru a ierna, cucii zboară foarte departe, fie în Africa de Sud, fie în Australia.
- Berzele reușesc performanța de a se întoarce primăvara în același cuib în care au locuit cu un an în urmă.
- Prepelița este una dintre cele mai grijulii mame și în caz de pericol ea salvează puii cu prețul propriei vieți. Ea fuge țipând într-o parte, cade în iarbă de parcă ar fi rănită sau bolnavă, se așază în plină vedere ca să-l atragă pe vânător. În acest timp, puișorii se ascund bine și nu mai pot fi găsiți.

Gioancă Elena-Andra

- Veninul șarpelui cu ochelari omoară o găină în 4-6 minute, un câine în 20 minute și un om în câteva ore.
- Cele mai mari broaște țestoase marine ajung până la doi metri lungime și 500-600 kg.
- Pasărea pluvian este un prieten nedespărțit al crocodilului. După ce crocodilul se ospătează îi rămân resturi de carne printre dinți pe care pasărea le scoate, hrănindu-se cu ele.

Petre Bianca

- Pe lângă hrană, crocodilii înghit și pietre, care rămân pentru totdeauna în stomacul lor. Ele îi ajută să se mențină la un anumit nivel al apei și să tragă cu mai multă ușurință victima în apă.
- Există păsări care scot țipete asemănătoare cu un hohot de râs, precum buha și huhurezul mic, care trăiesc în păduri, la fel pescărușul argintiu, o pasăre marină.

Taban Elena-Roxana

- Elefantul este singurul mamifer care nu poate sări.
- Cangurul este singurul mamifer cu picioare care nu poate merge cu spatele.
- Măgarul își poate vedea toate cele patru picioare fără să miște capul.

Ilea Mario

Ghicitori

- Cine trece pe la poartă
Și câinii la el nu latră?
(Vântul)

- Dintr-o apă fără de val,
Uite-acolo, lângă mal,
O spinare se ivește
Este mare, nu-i de pește.
(rinocerul)

Buduran Cătălina

- Zi și noapte prin fâneți
Auzi mii de cântăreți
(greierii)
- O sportivă cu renume
Umblă-n pomi după alune.
(veverița)

Ungureanu Valentina

- Merge, merge,
Niciodată nu vine
Niciodată nu pleacă
Rămâne aici...
(ceasul)
- Turme negre fug pe cer
Și în zare toate pier.
(norii)

Mătrăgună Marius

- Două fete-mi poartă salbă
Una-i neagră, alta-i albă.
Ne-ncetat se tot alungă
Și nu pot să se ajungă.
(ziua și noaptea)
- Am un brâu vârgat
De cer spânzurat.
(curcubeul)

Taban Teodora

- * Dintre ierburile dese
Fiara, iată, tiptil iese.
Falnic, mândru, se arată,
Prada-și caută îndată.
(leul)

- * Frunze n-are,
Nu-i nici floare.
În păduri și pe ogor,
Prin grădini, pe dealuri,
Stă mereu într-un picior.
(ciuperca)

Cuțuliga Răzvan

- * Cară greutate
Urecheatu-n spate.
Dar când se oprește,
Nimeni nu-l pornește.
(măgarul)
- * Din ce foc nu iese fum?
(din licurici)

Piluță David

- * Zece-o bat să intre-n casă,
Unu-o prinde și n-o lasă.
(mingea de fotbal)
- * Soarele o coace,
Mâna o rupe.
Piciorul o calcă
Gura o bea.
(strugurele, vița- de- vie)

Sîiu Florin

- * S-a făcut de când e lumea
Și va fi cât va fi lumea.
(drumul)

- * Am o casă văruiță
Nicăieri nu-i găurită.
(oul)

Vărzaru Lucian

Cuprins

1. Florilor mele.....	pag.3
2. Legenda ghiocelului.....	pag.4
3. Veselia anotimpurilor.....	pp.5-15
4. Prieteni necuvântători.....	pp.16-19
5. Din activitatea noastră.....	pp.20-21
Școala altfel.....	pp.22-23
Rezultate la concursuri.....	pp.24-25
6. Obiceiuri.....	pp.26-27
7. Știință.....	pag.28
8. Din tainele naturii.....	pp.29-31
9. Amintiri.....	pp.32-37
10. Minți istețe.....	pp.38-40
11. Igiena.....	pag.41
12. Curiozități.....	pag.42
13. Ghicitori.....	pag.43

